

Tárgy: büntető eljárás (ügyvédi visszaélés, sikkasztás)

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2020.F.201/19.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] volt budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2024. november 25.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont volt ügyvéd **1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

k i z á r á s

fegyelmi büntetéssel sújtja. **A kizárás büntetés időtartama 10 (tíz) év.**

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont volt ügyvédet arra, hogy **80.000.-Ft, azaz Nyolcvanezer forint átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A nyomozó hatóság 2020.05.25. napján érkezett bejelentése alapján indult az eljárás hivatalból. Az eljárás alá vont volt ügyvéd a kamara felé a gyanúsítás tényét nem jelentette be, valójában az egész fegyelmi eljárás alatt a Kamara szerveivel semmilyen kommunikációt nem folytatott. A Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást az ügyben a folyamatban volt büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

III.

A.

A fegyelmi tanács a **tényállást** az okiratok tartalma, így különösen az I. és II. fokú ítélet alapján állapította meg, a jogerős ítéletben foglaltakkal – közel – azonos módon.

A tényállás:

A jogerős ítéletben az eljárás alá vont volt ügyvédet a Btk. 285.§ (1) bekezdésbe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő *ügyvédi visszaélés* büntetében, továbbá Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő *sikkasztás* büntetében találta bűnösnek, ezért őt 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztés büntetésre (börtön) ítélte.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság elbírálta a magánfél által bejelentett polgári jogi igényt is, továbbá bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat.

Az eljárás alá vont ügyvédet K.G.J. megbízta azzal, hogy kártérítés jogcímén indított polgári perben a felperesi képviselőjét lássa el.

A megbízás a perbeli képviselőten túlmenően kiterjedt a kártérítési összeg és a perköltség átvételére is.

A bíróság 2017.01.11. napján jogerős ítéletével a felperes részére 3.632.000,- Ft és annak 270.756,- Ft kamatát, továbbá 625.200,- Ft perköltséget ítél meg.

Az ítéletet a bíróság az eljárás alá vont részére kézbesítette.

Az alperes biztosító társaság az eljárás alá vont letéti számlájára 4.527.956,- Ft összeget utalt át, egyúttal az utalás tényéről levélben értesítette az eljárás alá vont volt ügyvédet.

Az eljárás alá vont a felperest nem értesítette arról, hogy a polgári per jogerősen befejeződött, ahogyan a per kimeneteléről és pénz részére történő átutalásának megtörténtéről sem.

Az eljárás alá vont az ügyvédi letéti számlájáról 2017.01.13. napján 930.000,- Ft összeget, 2017.01.27. napján 1.000.000,- Ft összeget, 2017.01.20. napján 1.600.000,- Ft összeget, 2017.02.08. napján további 750.000,- Ft összeget vett fel készpénzben, mely összeggel ismeretlen módon sajátjaként rendelkezett.

A felperes arról, hogy a per lezárult, csak 2018. május hónapban szerzett tudomást, ezt követően felszólította az eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy fizesse ki neki a biztosító által a ügyvédi letéti számlára utalt pénzt.

Az eljárás alá vont türelmet kért, azt mondta, hogy a pénzt ingatlanba fektette, amit nem tud értékesíteni, de az összeg kifizetésére ígéretet tett.

Az eljárás alá vont a biztosító által kártérítés jogcímén kifizetett 4.527.965,- Ft összeggel ígérete ellenére nem számolt el a felperes felé, ezen összeget a felperes részére felszólítás ellenére nem adta át, azzal sajátjaként rendelkezett.

A fegyelmi biztos indítványa:

A vezető fegyelmi biztos a súlyosabb fegyelmi büntetés, kizárás kiszabását indítványozta azzal, hogy annak felfüggesztését kizártnak tartotta és a leghosszabb tartamban kérte alkalmazni azt.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A konkrét esetben a nyilvántartásból igazgatási úton törlésre került ügyvédről van szó.

A kizárás fegyelmi büntetés a nyilvántartásba vett ügyvédekkel kapcsolatos fegyelmi büntetés.

Úgy fogalmaz a FESZ, a kizárás, a kamarai nyilvántartásból való törlés, a továbbiakban együtt: *kizárás, a kamarai közügyektől eltiltás, az ügyvédjelölt foglalkoztatástól való eltiltás fegyelmi büntetések tartamát egész években kell meghatározni.*

Nem merül fel annak akadálya, hogy egy korábban már törölt, de az elkövetéskor még ügyvédi kamara kötelékébe tartozó ügyvéd esetében a kizárás fegyelmi büntetés kerüljön kiszabásra, ez azonban - eltérően az igazgatási úton történő törléstől - konkrét években kerülhet meghatározásra.

Az új Üttv-nek éppen az volt az újítása, hogy nagyobb mozgásteret biztosított az eljáró fegyelmi tanácsok számára.

Míg a korábbi fegyelmi gyakorlat szerint a kizárás csak határozott 10 éves időtartamra volt kiszabható, addig az Üttv. szerint – bár itt az elkövetés nem az Üttv. hatálya alatt történik – amennyiben enyhébb elbírálást eredményez az utóbb hatályba lépett jogszabály, akkor azt kell alkalmazni, jelen esetben tehát az Üttv-t kell alkalmazni, 3 és 10 év közötti időtartam figyelembevétele mellett.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a konkrét ügyben az Üttv. alapján és nem az Üt. alapján volt szükséges eljárni, mert ez az anyagi jogszabály elméletileg kedvezőbb az eljárás alá vontra nézve, tekintettel arra, hogy az Üt. alapján 10 évre szól a kizárás, míg az Üttv. alapján alkalmazott kizárásnál a Fegyelmi Tanácsnak mérlegelési joga van.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a tényállást nem mérlegeléssel állapította meg, mert a felelősség megállapításához a büntetőbíróság jogerős ítélete megfelelő alapul szolgált, az eljárás alá vont volt ügyvéd a felelősségét nem vitatta (semmilyen nyilatkozatot nem tett), eredménnyel nem is vitathatta volna, mivel a jogerős ítélet rendelkezései kötik a Fegyelmi Tanácsot, így a bizonyítékok a fentiekben rögzített tényállás megállapítására vezettek.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd az eljárás megindulását és annak egyes stádiumait semmilyen módon nem jelentette be a fegyelmi eljárást folytató szerveknek.

A fegyelmi eljárásban sohasem nyilatkozott a személyi körülményeiről sem. A személyi körülményei körében tett megállapításokat a Fegyelmi Tanács a büntető ítéletben foglaltak elfogadásával tette meg. Megállapítható, hogy az igazgatási úton történő törlését követően a kamara szerveivel semmilyen kommunikációra nem is volt már köteles az eljárás alá vont volt ügyvéd.

Okirati bizonyítékként a Fegyelmi Tanács figyelembe vette az I. és II. fokú ítéletet.

A fegyelmi biztos indítványa – a felelősség megállapítása körében - alapos.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok alapján állapította meg a tényállást és ezen belül azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása fegyelmi vétséget valósított meg.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: **Üttv.**) **107. §** Fegyelmi vétséget követ el az **ügyvédi tevékenységet gyakorló**, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont volt ügyvéd magatartását 1 rendbeli szándékos magatartásnak minősítette, annak ellenére, hogy a büntetőbíróság végül több rendbeli bűncselekményben állapította meg a büntetőjogi felelősségét.

A Fegyelmi Tanács az egy elítéléshez köthető azon magatartásszabályt tartotta szem előtt, miszerint ügyvéd (ügyvédjelölt) nem követhet el szándékos bűncselekményt. Egyet sem. A cselekmények halmazati jellegét a Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabási körülménynek tekintette. Az az ügyvéd, akit a büntetőbíróság elítél szándékos bűncselekmény miatt, egyúttal fegyelmi vétséget is elkövet.

E körben osztotta a Fegyelmi Tanács a vezető fegyelmi biztos által fenntartott álláspontját a cselekmény rendbeliségével összefüggésben és az elítélésre tekintettel 1 rendbeli fegyelmi vétségnek minősítette, függetlenül attól, hogy a büntetőbíróság hány rendbeli bűncselekményként minősítette a cselekményt. Szándékosnak pedig azért minősül a magatartás, mert az eljárás alá vont volt ügyvéd szándékos bűncselekményei – egyúttal – szándékos fegyelmi vétségnek is minősülnek; amikor az ügyvédi tevékenységet gyakorló szándékos bűncselekményt követ el, a tudata átfogja, át kell fogja, hogy a magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti, így a fentiekre tekintettel a gondatlanság fel sem merülhetett jelen ügyben.

Nem lehet kérdés a vétkesség fokának körében, hogy a szándékos bűncselekmény egyúttal fegyelmi felelősség megállapítása körében is csak szándékosnak minősülhetnek, hiszen az a hivatásrendi norma minden ügyvéd előtt ismert, alapvetés, hogy az ügyvédhez méltó magatartás tanúsítása körében szándékos bűncselekményt az ügyvédi tevékenységet gyakorló nem követhet el.

A FESZ. 26.2. pontja rögzíti, hogy a „*kizárás, a kamarai nyilvántartásból való törlés (a továbbiakban együtt: kizárás) (...) fegyelmi büntetések tartamát egész években kell meghatározni.*”, ennek alapján nincs akadálya annak, hogy az igazgatási úton a kamarai nyilvántartásból kizárt vagy törölt (azaz korábbi) ügyvéddel szemben fegyelmi büntetésként kizárást alkalmazzon a Fegyelmi Tanács.

Mivel pedig a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazásának nem látta akadályát a Fegyelmi Tanács és más fegyelmi büntetést pedig súlytalannak talált, ezért kizárás fegyelmi büntetést alkalmazott.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a nyilvántartásba vett (nyilvántartott) ügyvéd a karból kizárható, mint, ahogyan a nyilvántartásból törölt ügyvéd is kizárható fegyelmi határozattal, ha az elkövetéskor a kamarai tagsága élt.

A Fegyelmi Tanács hivatalból vizsgálta az elévülés kérdését, melyet akként válaszolt meg, hogy a letétbe érkezett összeg beérkezéséről az ügyfelet az eljárás alá vont volt ügyvéd köteles lett volna értesíteni és a beérkezés napjától (2017.01.11. napjától) állt fenn az ügyfél felé az elszámolási/kifizetési kötelezettség, e kötelezettségének 2017.01.11. napjától nem tett eleget az ügyfél felé.

A fegyelmi vétségek elévülése nem következik be a fegyelmi eljárás felfüggesztésének ideje alatt, a büntetőeljárás folyamatban léte alatt.

Az ügyvédi letétbe érkezett összeg kifizetés teljesítésének elmulasztásával elkövetett fegyelmi vétség elévülése a letét kifizetésig (teljesítésig) – a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – nem következik be.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával.

A legsúlyosabb fegyelmi büntetésen kívül minden más fegyelmi büntetést a Fegyelmi Tanács súlytalannak tekintett.

A jelen ügy elbírálásának alapjául szolgáló magatartás elkövetési időpontjában az Üt. volt hatályban. A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

A fegyelmi vétség fogalmát az Üt., illetve az Üttv. lényegében azonosan határozza meg.

Mivel a Fegyelmi Tanács számára az alkalmazandó szankció jellege – nevezetesen a kizárás fegyelmi büntetés – nem volt kérdéses, így azért döntött az elméletileg kedvezőbb, elbíráláskor hatályos Üttv. szabályainak alkalmazása mellett, mert az elkövetéskor hatályos Üt. kizárás fegyelmi büntetésre vonatkozó szabályai szerint a büntetés időtartamát illetően *nem volt a Fegyelmi Tanácsnak mérlegelési lehetősége*.

Az Üt. rendelkezései szerint a kizárás 10 évre szólt, míg az elbíráláskor hatályos Üttv. 109.§ (6) bekezdése a kizárás tartamának meghatározásakor a Fegyelmi Tanácsnak mérlegelési jogot enged (3 – 10 év tartamok között), így elméletileg mód lett volna a maximális kizárási időtartamtól lefelé eltérni és csekélyebb mértékű kizárást alkalmazni.

Enyhítő körülményként átlagos súllyal értékelte az eljárás alá vont ügyvéd által a büntetőeljárásban közölt és a Fegyelmi Tanács által nem vitatott családi helyzetét, miszerint (bár munkaviszonnyal nem rendelkezik, de) kiskorú gyermekről gondoskodik, továbbá azt a körülményt, hogy az elkövetés óta több, mint 7 év telt el.

Fokozott súllyal értékelte súlyosítóként a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd a tényállásban írt magatartása a kari érdeket nem csak veszélyeztette, hanem kifejezetten sértette.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd a bűncselekményével az ügyvédi létet intézményét és az ügyvédi hivatás tekintélyét alapvetően sértette meg.

Az ügyvédi hivatásrend lejárására általánosságban alkalmas az a magatartás, amelyet a büntetőbíróság elbíralt, ennek a nyomatéka azért is fokozott, mert az eljárás alá vont ügyvéd nem csak elmulasztotta az ügyfelét értesíteni az általa képviselt per eredményéről, a letéti számlájára beérkezett ügyfelet érintő összegről, hanem azt végül az ügyfél felszólítása ellenére sem fizette ki még azóta sem az ügyfél részére. Az ügyvédet a büntetőbíróság sikkasztás büntette és ügyvédi visszaélés büntette miatt el is ítélte jogerősen.

Az ügyfél részére kárt okozott, melyet azóta sem térített meg részére.

Az ügyvédi tevékenység az ügyfél érdekérvényesítésének elősegítését célozza a képviselőn, tanácsadón keresztül, a konkrét ügyben látható tevékenység az ügyfél érdekével ellentétes magatartást feltételez a szándékos károkozón keresztül.

Az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét *jelentős súllyal értékelte súlyosítóként*, hiszen a cselekmények elkövetésekor már volt vele szemben jogerős fegyelmi marasztalás hatályban, mely az újabb fegyelmi eljárás alapjául (is) szolgáló magatartástól nem tartotta vissza.

Átlagos súllyal súlyosít, hogy legalább egy - további fegyelemi marasztalás alapjául szolgáló - fegyelmi eljárás folyamatban volt az eljárás alá vont személlyel szemben (melyben utóbb fegyelmi felelősségét meg is állapították jogerősen).

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

Az Üttv. – eljárás alá vont ügyvédre nézve kedvezőbb – szabályainak alkalmazásával határozta meg – a nagy számú és nyomatékos súlyosító körülményre tekintettel - a Fegyelmi Tanács a kizárás fegyelmi büntetés mértékét a 3 évtől 10 évig terjedő tartamon belül a maximális 10 évben.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének (80.000.-Ft) megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. március 7. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 201.)